

Békekölcsön-sorsolás

Az Országos Takarékpénztár szeptember 8-án és 9-én Budapesten rendezi az I., az V. és a VI. Békekölcsön 1969 második félévi sorsolását. A húzások mindkét napon fél 10 órakor kezdődnek az OTP Münnich Ferenc utcai kultúrtermében.

Hétfőn az I. Békekölcsönből 95 100 kötvényre 25 777 600 forintot sorsolnak ki. Kedden az V. Békekölcsön 388 850 kötvényre 52 877 800 forintot sorsolnak ki nyereggel és törlesztéssel. A VI. Békekölcsön 585 800 kötvényre 79 millió 347 800 forint jut a nyerteseknek. (MTI)

NEM CSAK A SZEMNEK...

BEMUTATKOZOTT AZ AUTOMATA MOSÓGÉP — IMPORT CIKKEK FORINTÉRT — VÁLTOZÁS A GYEREKCIPI-PIACON

Gazdag és hatalmas áruházzá változott a Városliget. A tavaszi zöldellő pázsitok, a neoszeccszió jegyében született hangulatos reklámok között 60 pavilonhoz vezetnek az utak — olyan kirakatokhoz, amelyekben a mai magyar ipar színjeve termékeit láthatjuk.

A BNV pavilonjait átala-

kították, s egy-egy iparág kapta meg több nemzet önellő épületét. Szükség volt erre, hiszen a vásárváros teljes területének ezúttal már 70 százaléka megnyitotta a vendégek előtt. A cél így megvalósulhatott, a gyárak, a kereskedelm módot talált a közvetlen találkozásra. Az emeletes könyvtári pavilonban azonnal szembetűnik, hogy a textil és ruházati iparunk egyre

import cikkek kiállításának megszervezése. A KONSUMEX és a HUNGAROCOOP olyan cikkeket állított ki, amelyeket eddig nehezen láthatott az egyszerű vásárló. Most azonban nemcsak látja az NDK-ból, Bulgáriából, Szovjetunióból, Lengyelországból importált szép ruhaneműket, kozmetikai cikkeket, rádiókat, hanem a helyszínen forintért megvásárolhatja!

A BÖV igazi szenzációval is szolgál: A Hajdúsági Iparművek kiállította a magyar — jugoszláv kooperációban készülő, olasz alkatrészeket tartalmazó Super-automata mosógépet. Ehhez hasonló Magyarországon eddig legfeljebb külföldi cégek kiállításain szerepelt. Most a gyár képviselői bejelentették, hogy a 12 program végrehajtására alkalmas, mindenféle, tehát szintetikus és hagyományos szálakból készült ruhanemű mosására képes berendezés már sorozatban készül, s az év végéig 3 ezer darab hagyja el az üzemet. Ára persze még borsos: 8600 forint.

A nehézipar pavilonjában találkozhatunk szokatlanul olcsó és korszerű főzőkészülékekkel. A Lampart Zománcipari Művek elkészítette és sorozatban gyártja a „Favorit” nevű új gáztűzhelyet, amely mindhárom gázfajtával működhet. Ára 1599 forint.

Vásárló programnak más érdekességet is ajánlhatnánk. Például a Magyar Szakácsok és Cukrászok szövetsége által a 42-es pavilonban rendezett konzerv, készétel és tejipari bemutatón, ahol mesterszakácsok ízesítik és tálalják az ételeket.

Matkó István

A fogyasztó öntudata

Nem magyarázatokat várunk mi, vásárlók a kereskedelemről, hanem árut — ezzel a tömör megállapítással fejezte be hozzászólását egy asszony a nemrég megtartott fogyasztói ankéton. Kijelentését nyugodtan elfogadjuk alaptételnek, kiindulópontnak a napjainkban zajló élénk vitában. E vitában ugyanis jól vagy rosszul, de valahogy csak megfogalmazódnak a válaszok a fogyasztói interpellációkra, ám éppen az igazi válasszal, az igényekre való rugalmas reagálással többnyire adósk maradnak az illetékesek.

Elhangzik például ilyenféle vád: a kereskedelem miatt bővül a hiánycikklista, túl óvatossá a megrendelésekben, keveset tart raktáron, aztán, ha az kifogy, lejárhatja a lábát az a szegény vevő, hátha valahol még akad a számára is. És a mentegetőző válasz: kérem szépen, nem ismerjük megfelelően az igényeket. Rá a viszontválasz: tessék alaposan fölmérni, miből, mikor és mennyi szükséges, még a különféle aprócikkéknél, az úgynevezett filléres áruknál is. Tessék előbe menni az igényeinknek, azzal a sokat emlegetett régi — ám ma még inkább időszerű — kereskedői udvariassággal.

Igy a fogyasztó. Vagyis mi, akik vásárlói voltunknál fogva nyilván az eléggel is elégedetlenkednénk, mert ez is fogyasztói tulajdonság. De ott sajnos még nem tartunk, együtt sem, hogy az új gazdasági mechanizmusban új utak nyíltak meg a ter-

mékforgalomnak, például több lett a gyári, szövetkezesi bolt, lehetőség nyílt a közvetlen árusításra, hamarabb juthat el a termék a fogyasztóhoz.

Az ember elmegy vásárolni, nézelődik, kérdeget, s bele kell törődni, hogy nem azt kapja meg, ami igazán tetszenek. Megelégszik végül olyannal is, ami tényleg — panaszolta az ankéton egy másik főszovaló.

Valóban csokorra való van együtt a vevőt bosszantó dolgokból. Például: a fürdőruha, kempingcikk rendelést jókora késéssel, akkor adta át az iparnak a kereskedelem, mikor már a pultra kellett volna tennie ezeket az idegencikket. Aminthogy egy sor minőségi hiba, ami használat közben ütökzik ki, a nagy bosszúságokhoz tartozik. A minőség minden esetben benne foglaltatik az árban; — ez volna a természetes. De hány esetben nincs így! Az viszont, hogy az árban — a legtárgyilagosabban nézve is — benne foglaltatik olyan haszon, ami messze meghaladja a produktumot, vagyis a tényleges értéket, bizony jó néhány esetben előfordul.

Panaszkodik a szülő. Hogy a gyerekcipő belése sötétre festi a fehér zoknit. Hogy a kis kötöttkabát újjának anyaga ugyancsak „befogja” mosáskor a többi részt — viszont zasként a 135 forintért. Hogy csak 140 forintért tudott hosszú nadrágocskát venni a tizegynéhány hónapos gyermekének. Más szülő megint másról panaszkodik, s ami összeáll sirámaikból: drágák, gyakran pedig rosszszak is a gyerekholmik.

Kétségtelen, hogy az utóbbi időben nőtt a fogyasztók öntudata. Megnyilvánul ez abban is, hogy meggyenkben — a nőtanács szervezete mellett — megalakult a fogyasztók tanácsának Csongrád megyei csoportja. Eggyel több érdeklőpövelet, növekszik tehát az érdeklődés a hatékonyasága. Azaz növekedhet, mert a vásárlók maguk is sokat tehetnek érte azért, hogy a csoportnak megírják panaszait, véleményüket, javaslatukat.

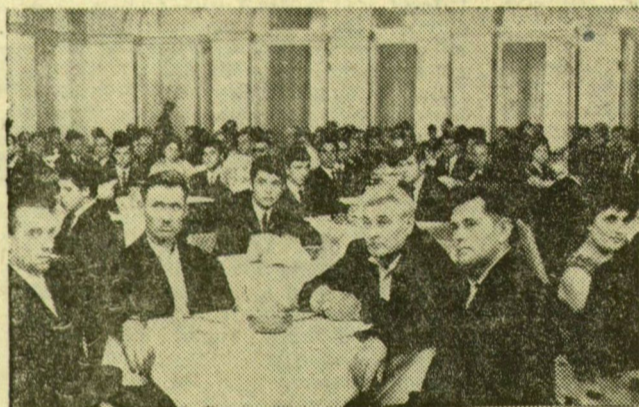
Azon is sok múlik, hogy adott esetben ki-ki hogyan vásárol, s hogyan követeli meg ilyenkor partnerétől, a kereskedelemtől a korrektséget. Mert ez a dolog alfája és omegája: a vásárló a kereskedelemmel van közvetlen kapcsolatban és soha nem azzal az üzemmel, amelyre — hibák esetén — a kereskedelem hivatkozik.

A vásárlónak nem az a dolga, hogy az ipar körmére nézzen. Viszont jól fel fogott érdeke, hogy a kereskedelmet érzékeny odafigyeléssel, ha úgy tetszik, önkéntes ellenőrködésével nevelje, ami aztán nem maradhat hatástalan az iparra sem.

A becsapottság érzését is meg lehet előzni igen sok esetben, ha öntudatos és éber a vásárló, ha tisztában van jogaival, törlekszik érvényesítésükre. S ne feledjük: a sok-sok igényes vásárló együtt már olyan érzékeny fogyasztói közvéleményt jelent, amelynek van ereje lényeges kérdésekben további eredményeket elérni.

SIMAI MIHÁLY

Bányászünnep Szegeden

Dél-Magyarország legfiatalabb iparágának képviselői tegnap ünnepelték a 19. bányásznapot. Ilyen bensőséges megemlékezésére Szegeden ötödszörre került sor 1965. óta, hiszen a szénhidrogén medencében akkor kezdődtek meg a kutatások.

Az Országos Kőolaj- és Gázipari Tröszt Nagyalföldi Kutató és Feltárási Üzemének szegedi üzemegysége tegnap délután a szegedi Tisza Szálló nagytermében közönségtalálkozást tartott. Ebből az alkalomból megjelent dr. Komócsin Mihály, az MSZMP Csongrád megyei bizottságának titkára, Kovács Attila, a Szeged városi pártbizottság munkatársa, valamint Szeged és Csongrád megye gazdasági, társadalmi és tömegszervezetének több képviselője is. Csontos Szabolcs szakszervezeti titkár megnyitotta után Győri Gyula, a feltárási-üzem igazgatóhelyettese méltatta a kőolajkutatók áldozatos munkáját, idén elért kiemelkedő eredményeit. Többek között megemlékezett, hogy 1969. első félévében is igen pontosan, megbízhatóan fűrték a kutatást, hiszen az algyői mezőben leemlélyített 34 kút közül húszban olajat, kilencben gázt találtak. A termelési erőfeszítések mellett az üzem fokozottabban gondot fordít az olajbányászok szociális ellátására. Eddig 27 családot költöztettek új lakásba, az év hátralevő részében még 33-an kapnak otthont. Végezetül Győri Gyula megköszönte az üzem munkásainak helytállását, majd a munkában kiválóknak kitüntetését adott át. A Nehézipar Kiváló Dolgozója kitüntetését kapta Bíró Jenő főfűrmester. A Bányász Szolgálati Erdemérem tulajdonosa lett Asztalos Zoltán munkás, Bíró Jenő főfűrmester, Dobai István segédmunkás, Fülöp Gyula kulcsos, Hajdú Zoltán traktoros, Hódosi Lajos kulcsos, Juhász András gépkocsivezető, Margittai László fűrmester, Nágó Lajos kút-fűró munkás, Nemes Antal szerelő, Oláh Károly gépkocsivezető, Papp Imre segédmunkás. A Kiváló Dolgozó

oklevelet és jelvényt 15-en vehették át. A munka elenjáróit mintegy 600 ezer forinttal jutalmazták.

A Nagyalföldi Kőolaj- és Földgáztermelő Vállalat szegedi üzemének dolgozói ugyancsak tegnap, a Hungária szálló nagytermében emlékeztek meg a bányásznapról. Az 6. ünnepségüket is megtisztelték a megyei és a városi pártbizottság képviselői is: Prágai Tibor és Horváth János. Az egybegyűlt olajbányászok előtt Juratovits Aladár üzemvezető mondott ünnepi beszédet, majd Ferenczi Imre, az NKFP főtechnológusa a Bányász Szolgálati Erdemérem kitüntetését adta át Bogár Gyula előadónak, Bogdán Dezső művezetőnek, Császár Lajos szb-titkárnak. A Nehézipar Kiváló Dolgozója kitüntetésben Katona Lajos fűrmestert részesítették, s 18-an vehették át a Kiváló Dolgozó jelvényt. A termelő vállalat 480 jól dolgozó olajbányásznak összesen 200 ezer forint pénzt jutalmat adtak át.

Az olajbányászokat az ünnepségek után vacsorán látta vendégül a feltárási-üzem és a termelő vállalat.

A 19. bányásznap baráti találkozóval fejeződött be.

kifitták, s egy-egy iparág kapta meg több nemzet önellő épületét. Szükség volt erre, hiszen a vásárváros teljes területének ezúttal már 70 százaléka megnyitotta a vendégek előtt. A cél így megvalósulhatott, a gyárak, a kereskedelm módot talált a közvetlen találkozásra. Az emeletes könyvtári pavilonban azonnal szembetűnik, hogy a textil és ruházati iparunk egyre jobban alkalmazza a korszerű szintetikus anyagokat. Felsorolhatatlan azoknak a gyártmányoknak, pulóvereknek, kötött ruháknak, ingeknek, kosztüimöknek a száma és fajtája, amelyekről bátran kijelenthetjük: elérték a világszínvonalat. A Hódmezővásárhelyi Divat Köztárgyár újdonságai, a Trevira II. alapanyagú kötöttolmák még ebből a mezőnyből is kiemelkednek. Ugyanígy figyelmet érdemelnek a Tricolon anyagból készült ingek, fehérneműk, valamint a habselyem hatású Hablon anyag, amely tartósabb az „igazi” selymenél. Az utóbbi két évben különösen sok szó esett nálunk a gyermekcipőkről. Az őszi vásáron „leleplezte magát” cipőiparunk: tucatnyi nem drága, rugalmas, mégis erős, változatos fazonú biciclipót, gyerekcipőt láthatunk. Weigl József, a szombathelyi Cipőgyár értékesítési osztályvezetője még azt is elárulta, hogy a gyár — ha kis nyereséggel is — már nem ráfizetéssel készíti a gyermekmodelleket. A különlegesen szép és olcsó — 50—80 forint értékű cipőkben a harmadik negyedében 5—15 ezres sorozatokat gyártanak.

Kereskedelmünknek nagy és életre való ötlete volt az

Vadászrepülőök között

Védetelen lenne az ország nélkülük. Az Országos Légvédelmi Parancsnokság repülőcsapatai néphadseregünk, honvédelmünk legmozgékonyabb elemei. Amint Szilágyi László vezérőrnagy, a légvédelem országos parancsnoka a sajtó képviselői előtt elmondotta: a légvédelmi csapatok felkészültsége, technikai ellátottsága megfelel a kor követelményeinek. E csapatok tagjai készenlétben állnak, hogy hazánkat, ha kell, életük árán is megvédjék.

Erről a készségről, tudásukról, bátorságukról adtak szemléletes képet a magyar légierők vadászrepülői a napokban rendezett bemutatón a legfőbb hadvezetés, valamint a sajtó képviselői előtt.

Harcászati bemutató zaj-

lott le a kijelölt mezősegen, a legmodernebb sugárhajtású vadászrepülőgépek részvételével. Éleslövészet.

Légi célok „leküzdésével” kezdődött az akció. Feltételezés szerint ellenséges sugárhajtású gépek törtek be az ország fölé. Az őket megsemmisítő MIG-ek kitűnő manőverezési készségét árulta el.

A gyakorlat céljára kijelölt mezőseget övező erdők zöldje mögött előviharzó légi célok már jó előre felderítették, s pontosan be mérték a radarosok. Hallhattuk az erre vonatkozó rádióközléseket a radarszolgálat, s a vadászrepülőket irányító központ, valamint az állandó készenlétben levő pilóták között: Még az „ellenséges” gépeket nem látuk, máris rövid parancsszavak, számok hangzottak fel a rádióban.

— 499... 499! Ellenséges cél az X körzetben. Megközelíteni.

— Itt 499, itt 499... parancsot vettem. Teljesítem. Percek múltak el, mire feltűnt jobbról, majd eget-földet rázó harsogással el-tűnt balról a „támadó” két léglökéses De-129-ről, több ezer méter magasságból két ezüstnyíl csapott le rájuk.

— Itt 499, ellenséges cél előttem...

— Semmisítse meg! Viszont a légierő nemcsak légi célok ellen, nemcsak a legelőben támadó ellenség ellen használható hatásosan. Olyan lehetőségekkel is rendelkezik, hogy tőlünk távoli, földi ellenséges bázisokat felderítsen és megsemmisítsen. Ez volt a bemutató másik eseménye, amelyet közvetlen közelről szemlélhettünk meg.

A gyakorlat céljára különböző elavult harci eszközo-

ket, ágyúkat, légi és földi járműveket helyeztek el a mezőn. És homokból, porból 10—15 méter átmérőjű céltáblákat is „rajzoltak” a talajra. Ezeket kellett a vadászrepülőknél különböző típusú gépekkel, különböző magasságokból felderíteni és tüzzel megsemmisíteni.

Kiválóan sikerült a legújabb légi fegyverem, a rakétával felszerelt helikopter éleslövészete is. A gyakorlaton részt vett repülőalakatok méltán érdemelték meg a legmagasabb elismerést.

De hát lássuk közelebről, kik ezek az emberek? Közülük két ifjú pilótával beszélgettünk, akik szűkebb hazánkából, a szegedi tájról indultak el.

— Weigel Endre főhadnagy — mutatkozott be egy-kükü — szatmari vagyok, szüleim ott élnek.

— Miklós Dezső — főhadnagy, Zsombórol — jelentkezett katonásan a másik.

— S hogyan lesz vadászrepülő egy városi vagy egy falusi fiatal?

— Mindkettő egyformán nehezen. Ha egészségesleg bírja és sokat tanul — mondta Miklós Dezső.

— Elhatározás kérdése ez — tette hozzá Weigel főhadnagy. — Továbbá az ember sohasem gondolja, hogy már repülő, hiszen holnap is repülnie kell és minden felszállás új. Itt az elbizakodottság nagyon veszélyes.

Mégis azt mondom: ők, a Magyar Néphadsereg légi-vadászai, kiváló repülőök, amint a harci bemutató is igazolta. Bátor, harca kész emberek, a dolgozó nép fia.

Kaczúr István

VASÁRNAP, 1969. SZEPTEMBER 7.

DÉLMAGYARORSZAG 3